

τῶν τροποποιήσεων, καὶ τὸν νόμον πρὸς ὃν ἅπασαι συμμορφοῦνται. Αὐτὸ τοῦτο πράττομεν καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιστάσει. Ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὰ τε παρεπόμενα καὶ τὰ ὠφελήματα ἐκάστου, φέρ' ἐξετάσωμεν τί ἔστι φυσικὴ Πρόοδος αὐτῇ καθ' ἑαυτήν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν δεικνυομένην ὑπὸ τῶν διαφόρων ὁργανισμῶν πρὸσδον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἐξελιγμοῦ αὐτῶν, τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη ἤδη ὑπὸ τῶν σοφῶν τῆς Γερμανίας.

Αἱ φιλοσοφικαὶ διαγνώσεις τοῦ Οὐλοφίου, Γοιθίου καὶ Βον-
βάερ ἐπαγίωσαν τὴν ἀλήθειαν ὅτι αἱ ἐπισυμβᾶσαι σειραὶ
τῶν μεταβολῶν ἐν καιρῷ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ σπέρματος ἐν
τῷ δένδρῳ, ἢ τοῦ ὡοῦ εἰς τὸ ζῶον, συνιστῶσι πρόοδον ἀπὸ
μᾶς ὁμογενοῦς σκευασίας εἰς ἑτερογενῆ ἄλλην. Κατὰ τὴν πρῶ-
την ἐμφάνισιν πᾶν σπέρμα συνίσταται ἐξ ὁμοειδοῦς κατὰ πάν-
τα οὐσίας τόσον κατὰ τὴν ὑφὴν ὅσον καὶ κατὰ τὴν χημικὴν
αὐτοῦ σύνθεσιν. Τὸ πρῶτον βῆμα τῆς ἀναπτύξεως αὐτοῦ ἐστὶν
ἡ ἐμφάνισις διαφορᾶς ἀναμέσον δύο μερῶν τῆς οὐσίας ταύτης,
ἥτοι, ὡς τὸ φαινόμενον ἀποκαλεῖται ὑπὸ τῶν φυσιολόγων ἐν
διαστάσει γένους καὶ εἵδους. Ἐκάστη δὲ τῶν διαιρέσεων τού-
των ἄρχεται δεικνύουσα συμβολὴν ἀνομοίων μερῶν, ὅταν, μετ'
οὐ πολὺ, δευτερεύοντες διαφορισμοὶ ἀναδεικνύονται ὁριστικῶς
καθάπερ καὶ ὁ πρῶτος. Ἡ πρόοδος αὕτη βαίνει εἰς τὰ πρόσφα-
τα καὶ συγχρόνως εἰς πᾶν μέρος τοῦ ἀνέξαντος καὶ τε-
λεσφοροῦντος ἐμβρύου, διὰ δὲ τοῦ ἀπεράντου πολλαπλασια-
σμοῦ τῶν διαφορισμῶν καὶ τροποποιήσεων παράγεται τέλος ὁ
πολύπλοκος συνδυασμὸς τῆς πεποικιλμένης ὑφῆς καὶ τῶν ὀρ-
γάνων τῶν συνιστῶντων τὸ ἔρρητον ἢ τέλειον ζῶον καὶ φυτόν.
Τοιαύτη ἐστὶν ἡ σειρά τοῦ ἐξελιγμοῦ, ἣν ἀκολουθοῦσιν ἅπαν-
τες οἱ οἰουδῆποτε εἶδους ὀργανισμοί· δὲν ὑπάρχει δὲ νῦν ἡ
παραμικρὰ ἀμφιβολία ὅτι ἡ ὀργανικὴ πρόοδος συνίσταται ἐκ
τῆς μεταβολῆς ἀπὸ τοῦ ὁμογενοῦς εἰς τὸ ἑτερογενές.

Πρόκειται νῦν νὰ δεῖξωμεν, ἐν πρώτοις, ὅτι ὁ νόμος οὗτος τῆς ὀργανικῆς προσόδου εἶναι ὁ νόμος πάσης ἄλλης προσόδου ὑφωμένης εἰς τε τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Γῆς, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν